

Účelem této práce bylo přiblížit vokální a vokálně-instrumentální skladby z období první poloviny 18. století v Evropě a v českých zemích, především však v díle Jana Dismase Zelenky. Díky neutěšeným podmínkám v rodné zemi odcházelo množství nadaných, mnohdy i výjimečně talentovaných hudebníků do ciziny, aby zde našli odpovídající uplatnění. V zahraničí se jim pak dostalo vyššího hudebního vzdělání a mohli naplno rozvinout svůj potenciál. Čeští hudebníci se v zahraničí nejen sami vzdělávali a působili jako výkonní umělci a skladatelé, ale také velice často zastávali učitelské funkce. Ať už se jednalo o hru na klavír, housle, flétnu či varhany, nebo o vyučování umění kompozice a kontrapunktu, čeští hudebníci byli uznáváni po celé Evropě. Přátelili se s jinými slavnými evropskými skladateli tehdejší doby, působili na nejvyšších postech v panovníckých kapelách i v církevních institucích. Zasloužili se o to, že česká hudební škola je dobře známá po celé Evropě.